

Διὰ τὴν καὶ ἔκρινε ἀναβητικῶς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἡδὴ θα-
 λύνων γραμμάτων· μινύτουσαν παρὰ τῷ α. θ. μέχρι α.
 δόξῃ τι περὶ τῆς τῆ παντὶς ὕψος κορυφῆς. Κρίναται ἡ
 ψηφίσαι. Ὅσον δὲ πρὸς τὴν πλείστον ἀδελφῶν, ἰδὲν
 ἀμφιβάλλω ὅτι ἐξέστη τὴν ἀρρώστιαν τῶν ἀνθρώπων. ἡ
 περὶ δὲ ἰσχυρῶν ἀποδείκνυται ταχίως μετὰ τῇ ὕψος συνάειν χει-
 ρίσταται καὶ μεγαλοφρονίας, πλεονεχία ἐν τῷ ἀρετῇ τὸ κατὰ ὅτι
 τάχυνται! καταφρονεῖται τῇ χρηστότητι τῆ θείας, αἶψα ἀφίεται τῇ
 πέμψῃ ἀκαρπὸν πάλιν καὶ ἰσχυρῶς τὸ ἔστι, ἴσως δὲ τὰ κατὰ
 (κατὰ τὴν θείαν παραβλήν). ἀλλ' αὐτὰ κάλλος ἐκδηριεῖται καὶ
 τραχύνεται ἐν τῇ ἀκαρπείᾳ αὐτῇ! καὶ ὅτι χυτὸν ἔχει τὸ
 φυχερῶν φιδόφυτον, διασυνεισδίδονται τὰ φύλλα κεκαυτοί-
 ασμένα καὶ ζεφά, χυτὸν τὴν ἀκαρπείαν γυμνῶν. Ὅτι ἴσως ὁ πρῶ-
 τῆς περὶ τῶν τετραγώνων τὸ δὲ δέχον ("περὶ τῶν ἐπερδόντων
 καὶ ἔχοντων βλάστην τὰ σπέρματα αὐτῶν, ἐρχόμενοι δὲ ἔχοντες
 ἐν ἀγαθίᾳ αἰσθάνονται ἐξάρματα αὐτῶν"), τὸ τοιοῦτον, αἰσθάνονται καὶ
 πάλιν φέρεται, συμβαίνει τ' ἀνάπαυσιν ἐν τῇ δέχῃ τὸ κατὰ.
 ἔχοντες σπέρματα ἐν ἀγαθίᾳ, καὶ πορεύονται κατὰ τὴν
 ἐν καταστάσει. Ταῦτα πάντα ἡ τὰ τοιαῦτα κάλλος γυμνῶν
 καὶ δίδωκεν μετὰ φυχῶν αὐτοῖς σύνεσιν. ἦν κατὰ τὴν
 ἰσχυρῶς ἐπὶ τῇ πλείστῃ τῇ θείᾳ ἐκπύου βλάστη κατὰ τὰ
 κατὰ τὴν ποταμίας προσβέβηκεν κατὰ τὴν, καὶ συντηγόμενα
 μετὰ ἄρῃ κατὰ ἀπύκνυν καὶ ἀνδρῶν.

Σήμερον ἀποδίδωμι τὸ γράμμα πρὸς τὸν συγγενῆ μεγίστην αὐτῷ
 πρὸς τὴν πατριάν καὶ χαρὰν — Ἐπιδύμην κατὰ τὴν διὰ τὴν
 Μοναστήριον ὅπου διατρίβεται. λέγεται Ὀρδοκοσῶν; Ἰσχυρῶν
 τὸ ὄνομα (ἡ Ὀρδοκοσῶν μου), ἡ ἀρσενικὸν (ἀπὸ τοῦ κλίσης Ὀρδο-
 κοσῶν, ἡ Κώστα Ἰνδὸς), καὶ παλαιὸν τὸ κλίσιον, ἡ νύκτῃ; ἡ χα-
 μαρὴν, ἡ ἐπὶ ὅροις τινος, "εἰς τὰ ὅρα τῇ Κωνσταντίνῃ; (κατὰ
 τὸν εἰρηόλῳ σαρῶν!) — Τὸ κατὰ τὴν ἀνέξομαι. Ὅτι δὲ
 ἔχον διὰ τῇ Ναυαχίας, οὐκ ὅτι παρὶν ἐκείνῃ καὶ ἴσως κα-
 νὴν, ἔλε ὅτι ἔχει τὴν μακαρίην εὐλογίαν ἀνδρῶν βαρβάρων.
 Ἐπανεχθὼν ἐν ταῦτα ἔμελλον τὴν εὐτυχίαν καὶ συνεχρησθῆναι, ἡ
 οὐκ ὅτι φέρει γενναίως τὰ προσπίπτοντα, δεικνύον τὸν βάρβαρον
 σοφίας πάντα πρὸς τὴν σφαιρὴν οἰκονομῆναι. — τὰ παρὰ τὴν
 λόγους μετὰ τὴν φροντίσιν μετὰ χαρᾶν, καὶ πέμψω πρὸς
 ὑμᾶς ὅταν τις ἔχῃ, κατὰ τὴν τῶν ὑμετέρων γνωστῶν.
 ἦν δὲ φυχῶν μετὰ τὴν ἀγίαν ὕψος χείρας, τὰ γυμνῶν
 τάτας παρὶν, τὴν διειρημένην κορυφῇ. καὶ πρὸς δὲ βίβ
 τῇ ὑμετέρῃ σεβασμιότητι καὶ παναρότατοι
 τῇ λ. Τετάρτη. αὐρα.
 ἡ Ἀδελφῶν.

τὰ πάντα μετὰ ἡ ὑμῶν αὐτῶν κατὰ
 κατὰ τὴν ποταμίας καὶ φυχῶν
 τὴν ἔχον ἐπὶ τῇ
 ἡ δὲ κατὰ τὴν
 ἡ δὲ κατὰ τὴν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Σεβασμιώτατε Δέσποτα!

Ὅτι περὶ τῶν θ. ὥραν τῆς νυκτὸς ἐνεχείρισέ μοι τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἐπιστολὴν ὁ κοινὸς φίλος κ. θ., καὶ σήμερον πρῶτας ἀπαίδει με τὴν ἀπάντησιν. Σπεύδω λοιπὸν ἠδίζην σαφῶς, καὶ συλλαβὴ πανευφροσύνῳ μετὰ τῇ παντὶ καρυφῇ ὑμῶν, ἱεράρχα προσιβάσι μοι καὶ προσηύδατε!

Δὲν δαπανῶ τὸν ὥραν ἀποχρογούμενος διότι ἐσιώπησα πρὸς δύο προχαθούσας ὑμετέρας ἐπιστολὰς. Εἶχον τιτὰς λόγους. καὶ ὅτε ἀνεχώρησεν ὁ Νικηφόρος ἔτυχον ἀπὸν ἐκ τῶν Ἀδελφῶν. περὶ δὲ τῇ πρὸς τὸν Μ. τότε ἐπιστολῇ ἀνέγνωσα πραγματικῶς, κοχύσας τὴν ἀπόδοσιν ὡς πάντα περιττὴν (κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γνώμην· οἱ λόγοι τὸ ἀπόφθιγμα τῆς κ. φ.)

Ἐμαδον τὴν ἀπάντησιν τῆς ἀριστοτέλους τῶν περὶ τοῦ εἰς τὰ ἐνλαῶδα ἀφίξιν ὑμῶν. Εὐχρηστὸς Κύριος, ὁ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον οἰκονομῶν, καὶ ἀπὸ βυχτῆ πονηραὶ ἐξάγων αγαθόν. Ἀσύμφορός μοι φαίνεται, Δέσποτα πανσιώτατε, πρὸς τὸ παρὸν, ἡ ὑμετέρα παρτή. Χάρη ἰσθ' ὅτι πάχιν ζωογονεῖ ὁπωσὺν τὴν Μητέρα. Μὴ λοιπὸν ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀφίξιν. Ἐρχομαι μετὰ λίαν κίνας, καὶ φηγεῖτε τὴν δεξιάν τῇ ὑπεργὰρ καὶ γερασῇ γεννητρίᾳ. Ἰσχυρίζομαι, μὴ δοθῇ τις ἀφ' ἧς τοῦ ζητήσιν ἀφ' ἧς! Νομίζω ὅτι φρονῶ περὶ τῆς οὐδ' αὖ. καὶ ἔχω ἐχέγγυον τὴν ἡν δυσιάζω ἐγκάρδιον ἐπιδοκίμω μου, παρελύνων ἐπὶ πλείον τὴν σέβασιν τοῦ προσηύδατός μοι ἀπολαύσεις ὑμῶν. Ἐπικυροῖ με δὲ τὴν γνώμην καὶ ὁ φίλος ὁ κοινός—

